Ч. 112. Субота 1 червня (19 мая) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зло204женем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Чехи в будучім парляменті. — З російскої думи. — Ще про автономію Ірляндиї.

Як доси начислено, вибрані до австрийского парляменту посли належать аж до 22 сторонництв. Однако вже тепер проявляють ся пильні заходи, аби зєдинити розбиті і ослаблені сторонництва з одного боку у Німців, з другого у Чехів. Що до тих послідних, то потребу такого зєдиненя ческих сторонництв в оден клюб спільний зазначив уже ческий міністер др. Пацак у своїй кандидатскій промові. Та потреба виплиeає передовсім з особистих конечностий обох ческих міністрів, котрі засідають в теперішнім правительстві яко представителї молодоческого сторонництва. Теперішні вибори звели колишнє могутнє сторонництво молодоческе на одну третину первістної сили чисельної, а тимсамим становище міністрів покликаних з того сторонництва не має потрібної підпори. Длятого зєдиненєм ческих сторонництв намагають ся ческі політики піддержати становище своїх міністрів в правительстві. Тими самими понуками кермують ся німецкі поступовці і людовці що до скупленя німецких сторонництв, щоби таким способом уможливити становище міністрам Дершатті, Мархетови і Прадому. Зєдинене ческих сторонництв в оден спільний клюб має однако полишити їм повну партийну автономію, а так зложений союз має метою оборону інтересів ческого народу супротив німецкого напору. Союз той має згідно поступати в усіх спільних справах национального характеру, полишаючи поодиноким сторонництвам свободу в справах народно-господарских і культурних. Той союз буде тепер значно ріжняти ся від давного молодоческого клюбу, позаяк перевагу в нім будуть мати строго-консервативні живла (народно-католицке сторонництво і аґрарники). Задля того на чолї союза не буде стояти дотеперішній голова молодоческого клюбу, др. Крамарж, а після всякої імовірности поважаний всіми ческими сторонництвами старочеський посол і бурмістр Праги др. Серб. Той союз зєдинив би около 84 ческих послів, однако ческі социялдемократи, хоч будуть неперечно в национальних справах згідно поступати з иншими ческими сторонництвами, не війдуть в склад союза. Таким способом ческі посли, зєдинивши розбиті на дрібні сторонництва сили, могли би і в новій палаті заняти важне і впливове становище, а то буде зависиме передовсім від умілого і доброго проводу, а також від того, о скілько зєдинені зуміють усувати на бік все те, що їх може розєднювати, а висувати наперед все те, що їх єднає.

Російска дума займала ся вчера інтерпеляцією в справі подій в Ризї. Після вістий наспівших до комісиї, котра займала ся інтерпеляцією, увязнених в рискій вязници тортуровано. Міністер судівництва заявив, що урядники міністерства судівництва не брали участи в насильствах, о які їх обжалувано, і що вісти, які дійшли до комісиї, були цілком фальшиві. Також товариш міністра справ внутрішних Макаров забрав голос і заявив, що поліция нїколи не допускала ся тортурованя, якого тілько вичислює справозданє комісиї. Вступне слідство в тій справі виказало, що поліция в Ризї в деяких случаях блудила, бючи арештантів кулаками, але були то удари легкі, а з тої причини видано 42 поліциянтів судам. Бесідник не хоче боронити поведеня поліциї, але мусить замітити, що жиє она серед невиносимих відносин. Звірства революціонїстів і обставина, що в балтийских провинциях поліция утратила в убитих і ранених звиж 1000 людий, можуть поясняти, длячого поліция може не уміти задержати зимну кров. Бесїдник пригадує, що замахи терористичні, довершені в р. 1906, потягнули за собою численні жертви. — Заява міністра судівництва і товариша міністра внутрішних справ викликали диску-

---

11)

В дорозї по атлянтийских островах.

Після дра А. Гоффа, Е. Шардта і др. — зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Із Санта Круз веде красний гостинець через гірский перехід коло Лягуни, нині малого місточка, а давнїйше столиці острова і осідка архіепископа, до місточка Оротави, положеного на північній стороні острова. Найбільша часть чужинців проживає в Оротаві, бо се найкрасша і найздоровійша часть острова. Місточко се лежить у висоті 330 метрів над морем серед прекрасної долини, що виглядає мов би рай. Береги моря украшають дахтилеві пальми і кокосові дерева, дальше в горі визначають ся бананові корчі різко від молодих смочидерев, котрих пень порівнюють зовсім справедливо з тїлом смока. Давнїйше по узбічах ріс ще й виноград, але тепер виноградники тут майже зовсім щезли. Оранжеві дерева повні цьвіту, мірти і кипариси окружають каплички, котрі побожні люди побудували на свобідно стоячих горбиках. Поодинокі ґрунти обведені всюди живоплотами з аґав і кактусів. Множество всілякої папороти вкриває стїнки, котрим додають вохкости маленькі жерела чистої як сльоза водиці. Зимою, коли Пік де Тейда вкриє ся ледами і снїгом, тут в сїй долинцї панує вічна весна. Літом, коли сонце скриє ся за гори і потоне у мори, приносить вітер від моря приятну прохолоду.

Жителїв на побережу богато; їх здає ся ще більше, бо доми тут і городи лежать розкинені, а то ще більше підносить красу сих сторін. На жаль добробит сих людий не стоїть в нїякім відношеню анї з їх пильностию анї з богатством природи. Земля, яку они обрабляють, то по найбільшій части не їх власність; тут ще й до нині задержав ся рід панщини, бо селянин дістає ґрунт від властителя більшої посїлости в посесию, а за то мусить давати єму половину всего доходу. Найважнїйшим добутком рільним стали ся тут нині барабольї, томати (помідори) і банани. Селянин дістає в осени бараболю до садженя, а з весною мусить віддати властителеви ґрунту всю збірку з вимкою дрібних барабольок і дістає за то по яких 6—7 К за іспаньский сотнар. Бараболю відтак обчищують, сортують, пакують в скрині і вивозять возами до пристани. В марті і з початком цьвітня видко множество возів зі скринями, на котрих написано: Tenerife potatoes. То тоті самі барабольї, котрі опісля продають в торговлях делїкатесів у Франциї і Анґлиї, а навіть і в Німеччинї по 24 сотиків за фунт. Велику масу бананів і томатів вивозять головно до Анґлиї.

Місто Оротава то тихоньке місце, до котрого приступ досить трудний. Місто має що правда пристань, Пуеро де Оротава, віддалену на $5^1/_2$ кільометра, але море тут так неспокійне, що великими кораблями годї до пристанї запливати, а їзда дорогою з Санта Круз вимагає богато часу. Можна, що правда, малий кусень дороги їхати електричною зелїзницею, але небавком она кінчить ся, бо не побудовано ще моста над великою деброю, і треба відтак їхати возом. До недавна жило місто хиба лиш згадкою минувшости, котру тут нагадують доми побудовані на взорець домів давних іспаньских дуків з т. зв. „мірадорами“, видовими вежочками на кришах, і „патіосами“ або городцями на подвірю.

Тут в городї родини Саузаль ріс славний смочидерев, котрий описав докладно німецкий учений Гумбольдт, а котрого вік обчислено на 1600 лїт. Пень того дерева був на 24 метрів високий а в обємі мав 16 метрів. Пень був дуже дуплавий а дупло було більше як на півчетверта метра широке. Страшна буря в 1868 р. зломила се дерево а пізнїйше останки єго спалила внаслїдок неосторожности якась прачка. Найбільший смочидерев знаходить ся тепер в місцевости Ікод на захід від Оротави; він єсть яких 15 метрів високий а пень у висоті 2 метрів над землею має в грубш 4 метри. Пишна корона того дерева має яких 12 метрів в промірі.

Смочидерев або драковець належить до того рода, що наші шпараґи, конвалія і кукурічка. Коли єго затяти, або коли се дерево само із себе пукне, то з того місця вибігає темно-червонобрунатна живиця без смаку і запаху, котра на воздусї стигне; коли єї розтерти на порошок, то она буде червона як кров і длятого називають єї в торговли „смоча кров“. Она розпускає ся в алькоголю або в товстих оліях і дає червону краску. Канарийска смоча

сию, котра прибрала неожидані розміри. Богато бесідників обговорювало замахи терористів і загальну політику.

Як ми вже писали, ліберальне сторонництво в Анґлії, котре нині має більшість в парляменті, внесло проєкт закона о самоуправі Ірляндиї. Сей проєкт єсть під кождим взглядом слабший від проєктів з р. 1885—6, котрі Ґледстон представив анґлійскому народови. Нинішний проєкт не говорить о політичній самоуправі; розходить ся лише о адміністративну самоуправу і то дуже обмежену. Перед десяти роками введено в Ірляндиї „ради ґрафств", відповідаючі нашим побільшеним радам повітовим, вибирані майже загальним голосованєм. Однак ті ради не мають ніякої зверхности над центральною адміністрациєю. Нині правительство хоче ввести центральну інституцию під назвою „ірляндска рада". Ся рада має бути центральним тілом адміністративним і тілом адміністративної контролі. Рада має складати ся з 107 членів, з котрих 82 буде вибирати народ. Виборцями до ірляндскої ради будуть ті самі, що нині мають виборче право до менших тіл місцевої самоуправи; між виборцями суть і жінки. З решти членів ради 24 іменують король і льорд-ляйтнант т. є. заступник короля в Дублині. Послідним членом ради єсть „головний секретар", котрий засідає в раді з уряду, але має тілько дорадчий голос. Склад ради відновляє ся що 3 роки. Рада установляє свій власний реґулямін, вибирає президента і установляє комітети, при чім кождий комітет може добирати собі з поза ради експертів. Комітет просьвіти може покликувати жінки в характері знатоків. Основною засадою анґлійскої адміністрациї єсть, що ради не тілько радять, але і рядять. Міскі ради, громадскі і ґрафства ділять ся на довільне число комітетів. Кождий з тих комітетів грає ролю збірного заряду, т.є. виконуючої власти і підготовляючої комісиї, котра проєкти ухвал опрацьовує для повної ради. Ту загальну засаду примінено і до ірляндскої ради. При тілах міскої самоуправи в Анґлії закон дає автономію установлюваня комітетів, лише жадає, щоби був фінансовий комітет. Міста обовязані суть також мати комітет безпеченьства (поліциї). Для ірляндскої ради закон вимагає, щоби она обовязково мала 4 комітети: фінансів, публичних робіт, місцевої самоуправи і просьвіти. Рада може творити довільно инші комітети і підкомітети в необмеженім числї. Рада може також ухвалити платню для президента і для начальників. Инші члени ради не одержують ніяких діет. Що-до обмежень ірляндскої самоуправи, то ірляндска рада передусім не може ухвалювати ніяких законів і не може розписувати ніякого податку. Центральне правительство за згодою льондоньского парляменту припише що року коло 100 міліонів корон на „ірляндский скарб", суму висшу від тої, яку правительство нині видає на центральну адміністрацию Ірляндиї. Се обмежене є засадниче, але Ірляндці надіють ся, що парлямент змінить дотичну постанову правительственного предложеня і що ірляндска рада таки одержить право оподаткованя. З під компетенциї ради винято також справи поліциї і жандармериї, заряд вязниць і аґрарну комісию. Мимо всіх тих хиб і обмежень ірляндскі посли приняли проєкт, яко завдаток ліпшої будучности. Анґлійске сторонництво робітниче зазначило, що Ірляндиї належить ся більше і що теперішний проєкт уважає за початок до дальших уступок. Часть анґлійских радикалів також каже, що Ірляндцям дає ся за мало.

Новинки.

Львів, дня 31-го мая 1907.

— **Преосьв. Владика перемиский** епископ Чехович виїхав на канонїчну візитацию сяніцкого деканата.

— **Почтова каса ощадности.** Сими днями минуло 25 літ від часу, як в нашій монархії заведено почтову касу ощадности. За той час аж до кінця 1906 р. видано 5.049.52 книжочок вкладкових, на котрі вложено 1.735,372.730 К. Оборот виносив 3.258,825.320 корон. З кінцем 1906 р. належало ся вкладаючим 217,796.888 корон. На чеки вложено 84.835,630.842 кор., а властителям конта належало ся з кінцем 1906 р. 388,030.030 кор. Сї числа суть найліпшим доказом, як велику ролю в економічнім житю грає почтова каса ощадности. Треба би лиш, щоби всї як найбільше з неї користали, котрі лиш маленькими сумами можуть щадити.

— **Дрібні вісти.** Новий уряд почтовий у Висучці, повіта борщівского увійде з днем 1-го червня в житє зі звичайним кругом ділання. — Др. Михайло Новаковский по зложеню адвокатского іспиту зложив дня 28 с. м. перед пленум висшого суду краєвого у Львові адвокатску присягу. — Трибунал присяжних судиїв у Львові засудив на три роки тяжкої вязниці 22-літного парібка Дмитра Довганика за те, що на дорозі з Куликова до Нового села побив 73-літного старця Зума з Білки шляхотскої і зрабував єму 19 корон. — В Коломиї збанкротувала фірма Маттер і Вортманс. Управителем маси іменований адвокат др. Дудикевич. — П-ні Анна Феркавфова загубила вчера на Гетманьских валах золотий годинник дамский. — В Горлицях помер тамошний бурмістр др. Емиль Вольневич, адвокат краєвий, проживши 44 літ. — В Татрах, як доносять з Закопаного, упали сніги. Так само падав onогди сніг і в Петербурзї. — Властителька більшої посілости в Бродах п-ні Шмідтова жертвувала в роковини смерти свого мужа 5000 корон на будову дому для тамошних польских соколів і по 500 корон для всіх церков в еї посілостях. — П-ні Файґенбавмова згубила книжочку вкладкову конторі Файґенбавма на 1900 кор.

— **Великий фестин на Високім Замку,** уладжений заходом товариств „Руської Захоронки" і „Вакацийної оселї" відбуде ся в неділю дня 2 червня. Комітет постарав ся о ріжні несподіванки і о дуже ріжнородну і богату проґраму. Підчас фестину буде грати войскова музика. Позаяк дохід з разту уладженого рівнож сими товариствами не був великий, а ціль так важна, підратоване здоровля бідних дітий, думаємо, що кождий з львівскої громади радо поспішить і певно не буде опісля жалував сего. Початок о 4 год. Вступ для старших 50 сот. Для академиків, учеників і ремісників 20 сот. Фанти на фантову льотерию просить ся складати у сторожа Бесіди, Ринок ч. 10. — *Виділ.*

— **Поділ місць в посольскій палатї.** З Відня доносять, що президияльна канцелярия посольскої палати має тепер немало клопоту з „розпарцельованем" посольских лав в той спосіб, щоби кожде сторонництво було вдоволене з призначених для него фотелів, та щоби могло займати ті місця, на яких сиділо в попередній каденциї. Та задача не легка тому, що деякі сторонництва вийшли з виборів кількакротно скріплені, а деякі здесятковані. Як доси стоїть справа, то християньскі социяли засядуть на крайній лївици, а польске коло на крайній правици. Християньским социялам додано ще много рядів лавок, бо тепер їх майже тричи тілько, що було перед тим. Коло христ.-социялів визначено місця для послів з католицкого німецкого центра, дальше до середини побіч них німецкій партиї людовій, партиї поступовій, німецким аґрарникам і всенїмцям. В центрі займуть місця социял-демократи і рускі посли. Межи социял-демократами а всенїмцями зарезервовано місця для Італїянців. З другої сторони межи польским колом а социял-демократами і Русинами засядуть Ромуни, молодочехи, чеські радикали і аґрарники та польскі людовці. В послїднім ряді фотелів на крайній правици за польским колом назначено місця для сионїстів.

— **Похорон Абессинців.** Незвичайний похорон відбув ся сими днями на кладовищи в Ман-

кров була давнійше важним артикулом торговельним, котрий вивожено головно з Мадейри. Тепер уживають еї до вироблюваня порошку до зубів і до тинктур на зуби, на всілякі лякери для малярів і лякерників та на столярску політуру. Здає ся, що племя Іванчів уживало сеї живиці до робленя своїх мумій.

В Оротаві знаходить ся ще в городі родини Кольоґан правдиве каштанове дерево, засаджене ще в 1493 р., отже в тім часї, коли Іспанці здобули Тенерифу. Пень сего дерева має тепер в обємі $8^1/_2$ метра. При споді згаданої повисше долини на вистаючій в море скалї побудовано в найновійших часах великий, подобаючий на замок німецкий дім курацийний, котрий в честь німецкого ученого названо курацийним домом Гумбольдта. До того дому припирає прекрасний парк з широкими алеями і великими площами до забави з затінками і многими лавками до спочинку. Та й тут пробовано подібно як на Мадейрі основувати дім гри з рулетою, при помочи котрої можна би недужим і здоровим облекшати кишені. Пів години дороги звідси знаходить ся ботанічний город, оснований перед звиш 30 роками Швайцаром Вільдпретом.

Любитель птиць знайде тут ще одну несподіванку для себе. Тут літають канарки цілими стадами подібно як наші воробці, лиш они не такі тут крикливі як наші в клітках та й не такі жовті. Всї дикі канарки суть тут без виїмки зеленаво-сірі; жовтава відміна належить до великої рідкости. Але всї тоті жовті як золото канарки, що то їх тут продають подорожним в пристанях в клітках за правдиві, походять з Гарцу в Німеччині.

Хто хоче вийти на славну гору Пік де Тенеріфа, вибирає ся в дорогу туди з Оротави. Та й ми так зробили в послідних днях нашої гостини на острові. Під проводом Дон Іґнация вибрали ся ми з двома мулами під верх і одним, що двигав за нами пакунки, запас поживи, коци й зимові плащі — бо говорено день передтим, що на Піку впали великі сніги — в дорогу. Крім провідника ішло ще двох людий, що мали доглядати зьвірят. Небавком, минувши місто, виїхали ми поволи на гору Монте Верде. Піднимаючись поволи в гору то вздовж барранків — так називають ся тут вузкі а глубокі дебри — то переходячи через мілкі русла потоків, зайшли ми аж до тої висоти, де вже гору вкриває „кодезо" або дрок жовтий. Ще висше щезає поволи дрок а зачинають ся показувати корчі ретама, що звіщають недалекі вже каняди.

Ретама єсть то дивна ростина, котрої нема нїгде в сьвіті лиш на однім Піку де Тейда. Він належить до тих ростин, що наш дрок, дївойник і т. п. або взагалї до ростин мотильковатих, буває в хлопа високий, грубий і галузистий та цвите в маю рожеваво-білим цьвітом. Та й на сій горі росте він лиш у висоті 1800 до 2800 метрів над морем. Цікаві при такій подорожи в гору можна робити поміченя. У висоті яких 410 метрів над морем щезає послїдна пальма; відтак у висоті 457 метрів коло села Круз Санта щезають помаранчеві і цитринові дерева а у висоті 500 метрів над морем приходимо в полосу, де росте виноград і брескинї. В сій полосї можна ще побачити стада канарків.

У висоті 690 метрів минаємо відтак найвисше положений виноградник і приходять поля засіяні пшеницею, видко біб і бараболю а корчики вересу або ерики зачинають показувати ся щораз густійше. Та й груница ляви покривають ся вже щораз більше обрістниками. У висоті 918 метрів показують ся відтак перші деревисті вереси, котрі доходять до 8 метрів висоти і місцями творять майже цілі ліси, так, що в першій хвили здає ся мов, би ми мали перед собою якісь соснові ліси. В половині марта вкривають ся тоті вереси тисячами а тисячами білих і ясно-рожевих цьвітових дзвіночків а з поміж їх галузя несе ся милий спів якоїсь маленької птички. Попід той верес росте знов величезна ясно-зелена папороть. Ще висше, межи 1038 а 1172 метрами висоти показують ся правдиві каштани і кінчить ся управа збіжа цілими ланами, аж наконець у висоті 1266 метрів збіже вже зовсїм щезає.

(Дальше буде).

гаймі. В місті тім відбуває ся тепер вистава, а в парку виставовім, призначенім для всїляких забав, перебуває також спроваджена з Абессинії громада Абессинців, котрій померла семилїтна дитина. Африканцї хотїли конче похоронити дитину не на кладовищи а таки серед парку; остаточно позволено їм поховати дитину на кладовищи, але далеко від прочих гробів а серед плянтаций. Там показали они грабареви, як він має викопати гріб. Отже він викопав чотирогранну яму, а они відтак з одного боку в сподї розширили єї, вибравши звідтам землю. В то заглублене в гробі хотїли они відтак покласти дитину завинену в білий мішочок, так, що лиш личко з него виглядало і без домовини. Коли їм того не позволено, то взяли они якусь скринку замість домовини, котру відтак всунено з тїлом в згадану ямку. Обряду похоронного довершив один з Абессинців убраний в червоне одїнє. Ледви що зложено тїло в землю, як цїла громада Абессинців вхопила за приготовлені вже лопати і майже в однїй хвили засипала гріб. Відтак цїла громада худощавих Африканців зареготала ся якимсь шаленим сьміхом і вернула назад до своєї оселї в парку.

— **Огнї.** Властитель більшої посїлости в Лопушанцї хоминій, самбірского повіта, Марко Лявб віднаймав тамошним селянам зруби лїса під засів. В цїли управи землї єсть там такий звичай, що громадять на купу тріски та ріще і палять, щоби опісля попелом навозити землю. Дня 25. мая с. р. вечером випалював двоморговий зруб господар Николай Курчик з Лопушанки хоминої а внаслїдок сильного вітру огонь перекинув ся на сяги дерева, призначеного на топливо та на зложені клеци, котрі згоріли. Шкода 40.000 кор. була обезпечена в товаристві „Днїстер". — Дня 16 мая с. р. о 9 год. перед полуднем вибух огонь в хатї Василя Гливи в Носові, підгаєцкого повіта і знищив не лиш цїле обійстє Гливи, але ще й 5 инших загород, а крім того згоріли ще дві штуки худоби. Загальна шкода виносить 10.060 корон. Із 6 погорівших загород були лиш три обезпечені, на загальну суму 1800 кор. Огонь вибух мабуть внаслїдок хибної будови комина. Судово-карне слїдство в сїй справі веде ся. — Дня 15 мая с. р. около 8 год. вечером згоріла в Мельници вівчарня а в нїй 273 овець власність ґр. Юлія Борковского. Шкода, якої огонь наробив, виносить 8340 кор. Вівчарня була обезпечена в краківскім товаристві асекурацийнім. — В Черчику, повіта яворівского погоріли дня 11 мая с. р. господарі Андрій Винар і Михайло Шулига та потерпіли шкоду, котра не була обезпечена на 2200 кор.

— **Пятнистий тиф в Галичинї.** В часї від 12 до 18 мая було в Галичинї 84 нових случаїв пятнистого тифу в 21 громадах, а се: в бучацкім повітї: Порхова 21; в Добромили 4; в городеньскім: Дубки 1; в яворівскім: Яжів старий 2, Брухналь 2, Нагачів 1, Підлуби 1; в косівскім: Шешори 11, Косів старий 1; в лїскім: Смільник к. Лютовиск 4; в мостиским: Боля малнівска 14; в надвірянськім: Заріче 1, Зелена 4; в підгаєцким: Гнильче 4; в равскім: Біла 1, Смолинь 4, Монастирок 1, Гійче 1, Улицко-Середкевич 4, Щирець 1; в тернопільскім: Микулинцї 1.

— **Чи самоубийство чи нещаслива пригода?** Із Золочева пишуть нам: Дня 27 мая с. р. поїзд особовий, що їхав о 8 год. рано із Золочева до Тернополя, переїхав на смерть сїльску дївчину межи стациями Золочів-Зарваниця. Хто була тота дївчина і як називала ся, не знати; здає ся, що она сама кинула ся під колеса поїзду, щоби позбавити себе житя.

— **Самоубийства.** Оногди вечером при ул. Романовича у Львові відобрала собі житє вистрілом з револьвера 18-лїтна ученица V. кляси лїцеальної, Бронислава Заклиньска. Куля була вимірена в ліву грудь і зробила смерть в однїй хвили. Нещастна дївчина мешкала у свого вуйка. Полишила листи, з котрих один був заадресований до директора лїцея п. Маерского. Причиною самоубийства мали бути невідрадні родинні відносини. — В ночи около 12 год. стрілив до себе з револьвера на плянтах коло центральної каварнї якийсь ґімназияльний ученик незвістного назвища. Тяжко раненого відставила ратункова поготівля до шпиталю. — В касарни 19 полку краєвої оборони положений побіч личаківского кладовища відобрав собі житє рядовий семої компанії Мицко. Куля вимірена з карабіна в правий висок пробила голову і мозок на скрізь так, що смерть мусїла в тійже хвили настати. — В Сокиринцях, повіта гусятиньского, відобрав собі дня 17 мая житє через повішенє пятьдесятьлїтний рільник Василь Семанів, звістний в селї пияк і епілептик.

Телеґрами.

Відень 31 мая. Розпочав ся тут нинї 26-ий конґрес фаховців ґазових і водних з Австро-Угорщини, причім відбуває ся 25-лїтний ювилей того союза. Прибуло 250 делеґатів зі всїх сторін монархії і з Нїмеччини.

Петербург 31 мая. (П. А.) По скінченю вчерашного засїданя Думи відбула ся конференция кількох визначних мужів державних. Ситуацию уважають за критичну. У всїх умірених кругах викликує обуренє консеквентна відмова Думи осудженя тероризму.

Гельзінґфорс 31 мая. Недалеко стациї Ронволя чотирох узброєних людий напали на касиєра одної з фабрик і убивши візника, зрабували 67.000 марок. Розбишакам удало ся втечи.

Париж 31 мая. Норвеґский король Гакон вислав з границї телеґраму до президента Фалієра з подякою за незабутнє для него приняте в Парижи. Президент Фалієр відповів також телеґрамою.

Петербург 31 мая. На вчерашнім засїданю прийшло до дуже острої перепалки межи Родічевом а ґр. Бобрінским з причини, що перший висказав ся обидливо о Бобрінским.

Петербург 31 мая. В кількох містах доконано численних арештовань. Викрито широку орґанізацию революцийного союза войскового.

Лїсбона 31 мая. Рада міста запротестувала против розвязаня палати послів. Инші громади міскі мають прилучити ся до того протесту.

Петербург 31 мая. (П. А.) Цар приняв в Царскім Селї надзвичайного перского посла, котрий прибув, щоби повідомити царя о вступленю на престол шаха.

Петербург 31 мая. По довгім ожиданю затверджено союз польских лїкарів і природослїдників на дуже широких основах з діяльностию на цїлу державу.

Пекін 31 мая. (Б. Райт.) Цїсарский рескрипт затверджує внесеня віцекороля Манджуриї що до реорґанізациї сеї провінциї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає отсим до відомости: З днем 1 червня 1907, а о скілько наступить підвиcшенє перевозового, з днем 15 липня 1907 увійде в житє додаток IV. до тарифи часть II. для галицко-віденьского союза зелїзничого. В тім додатку містять ся доповнення поодиноких постанов тарифових, зміни тариф стацийних для посилок дрібних і цїловозових а також зміни тариф вимікових і новий кільометровказ з табелею сталих додатків до реченцїв достави, при рівночаснім знесеню дотеперішного виказу реченцїв достави.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).